

но-то писаніе изображены позна; но като минуваше предъ голѣма една таблица написана отъ Лука Жордана приставающа Силена упиенъ, и подпираема, отъ Бакхосы-те и Сатиры-те; “Ето, рече, една грозна таблица, какво тя представлява? „ отговориха ѱ ся, че тойзе предметъ отъ баснословіе-то е изваденъ. “Отъ кое баснословіе „ попыта она? Понеже она никое понятіе немаше за баснословіе-то, много мучно бѣше да я благодарятъ на тойзе вопросъ. “Все това у-“бо не е истина, думаше она? Ето челоуѣцы “съ козени нозѣ. Колико безумство да испытвашъ “нѣща, кои-то никогда не са существовали, “като ченее имало истинни. „ Така она на двадесять единогодишный возрастъ научаваше онова, кое-то обыкновенно въ дѣтство-то ся учать. Какъ да е, любопытство-то ѱ не бѣше безъ разсужденіе, Она на рѣдко пыташе, и трудешся да разумѣе, или сама да познае онова, що-то на всяка стѣпка ѱ ся представляваше. Нищо друго не я возполюзуваше толкозе, колко-то да ся намѣри въ едно собраніе отъ учены челоуѣцы, кои-то не внимають на нея, и да ги слуша като говорятъ: она тогда гледаше на рѣдъ всякаго отъ оныхъ, кои-то говоряха, и слу-